

Un any després de l'Huracà Katrina

L'huracà Katrina va assotar els EUA a finals d'agost de 2005. Més de 1.500 persones van perdre la vida i desenes de milers van quedar-se sense llar a Nova Orleans. Alguns joves que reben formació cristiana en centres de l'Opus Dei hi ha anat, mesos més tard, per ajudar en la reconstrucció.

24/08/2006

Es compleix un any des que el 6è huracà més fort de tota la història va

arribar al sud i al centre dels Estats Units. El dia 29 d'agost, el cicló va tocar la costa de Louisiana convertit en huracà, amb vents sostinguts de 280 km/h per hora. Es dirigia directament cap a Nova Orleans, i encara que en l'últim moment va desviar-se lleugerament de la seva ruta, produí una gran devastació en aquesta ciutat i el seu voltant.

El 70% de Nova Orleans es troba construïda sota el nivell del mar. El trencament d'un dic que no va resistir la força del Katrina va provocar el desastre. S'estima que Katrina provocà la mort a gairebé 1.500 persones.

Davant d'això, els danys materials importen ben poc, encara que també foren elevadíssims: d'uns 75 mil milions de dòlars.

De la resta d'Estats Units, i des de molts altres indrets del món, hi hagué un gran moviment d'ajuda

humanitària. No obstant això, encara queda molt a fer en la reconstrucció de la ciutat.

IMPOTÈNCIA I COMPASSIÓ

Quan un grup d'universitaris que freqüenta el centre de l'Opus Dei a Chicago va contemplar les imatges televisives de l'huracà, van experimentar la mateixa sensació d'impotència i compassió que tingué la major part del món; però accentuada per la proximitat.

Mesos més tard, quan el Govern nordamericà i els grans grups humanitaris havien realitzat les tasques d'ajuda més urgents, encara quedava molt patiment per alleugerir. Aquest grup de joves de Chicago va decidir viatjar a Nova Orleans per cooperar en la reconstrucció de la zona. “Sabíem que no anàvem a resoldre res, però volíem traduir en fets concrets el

nostre sentiment de solidaritat amb els afectats”, explica Bill.

“En arribar a la ciutat, vam fer un volt per a veure la situació i visitàrem les zones més afectades per l'huracà. Impressionava veure veïnats totalment desolats, amb els habitatges deshabitats i els edificis buits; i això que ja havien transcorregut mesos des del pas del Katrina”.

“A la tarda ens dividírem en tres grups –continua Bill-. El meu equip va treballar amb molta empenta en la demolició interna d'una casa en una de les zones més malmeses. La nostra tasca consistia principalment a treure els envans de les parets, que estaven molt danyats per l'aigua”.

PINTURA I DEMOLICIÓ

“Durant aquests dies, entre pintura i demolició, vaig poder comprovar com l'esperit de servei de tots els del

grup anava en augment”. Eren conscients que la seva ajuda no era més que un gra de sorra en un desert, però personalment els estava transformant. Ajudar als altres, canvia la vida.

“Un dia va succeir quelcom emocionant: l'amo d'una casa en la qual estàvem treballant va aparèixer de cop i volta. No sé si alguna vegada se us ha passat pel cap com us sentiríeu si d'un dia per a un altre la vostra llar fos reduïda a un munt de runes... La cara d'agraïment d'aquell home pel treball que estàvem fent deia encara més que les seves paraules efusives”.

A més d'ajudar els altres, aquests dies van ser una oportunitat per a tractar més Déu, en la Missa diària i en estones dedicades a l'oració.

“Al final, vam tenir ocasió de passejar altre cop per la ciutat i comprovar que, encara que queda

molt a fer, s'està recuperant a poc a poc d'aquesta catàstrofe. A la tarda, després de la Santa Missa, vam tenir una tertúlia relatant les anècdotes del dia. L'endemà al matí, esgotats però contents, vam sortir de tornada a les nostres ciutats respectives”.

“Per a tots ha estat una experiència inoblidable –conclou Bill-. Removia veure tantes persones vingudes dels llocs més recòndits per ajudar, i l'agraïment enorme dels vilatans. Diversos nois del grup van comentar-me que el contacte amb aquesta situació dolorosa per a tantes persones i l'exemple de generositat d'altres els havien ajudat a reflexionar: a descobrir la importància de ser generosos amb Déu i la felicitat que obrar així proporciona”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/un-any-
despres-de-lhuraca-katrina/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/un-any-despres-de-lhuraca-katrina/)
(12/08/2025)